

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 27. februarja 2014*

„Pritožba — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dostop do dokumentov institucij — Dokumenti v zvezi s postopkom izvajanja člena 81 ES — Uredbi (ES) št. 1/2003 in (ES) št. 773/2004 — Zavrnitev dostopa — Izjeme v zvezi z varstvom preiskav, poslovnih interesov in postopka odločanja institucij — Obveznost zadevne institucije, da opravi konkreten in posamičen preizkus vsebine dokumentov, navedenih v prošnji za dostop do dokumentov“

V zadevi C-365/12 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 31. julija 2012,

Evropska komisija, ki jo zastopajo B. Smulders, P. Costa de Oliveira in A. Antoniadis, agenti, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

EnBW Energie Baden-Württemberg AG s sedežem v Karlsruheju (Nemčija), ki jo zastopata A. Hahn in A. Bach, odvetnika,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Kraljevina Švedska, ki jo zastopa C. Meyer-Seitz, agentka,

Siemens AG s sedežem v Berlinu (Nemčija) in Münchnu (Nemčija), ki jo zastopajo I. Brinker, C. Steinle in M. Holm-Hadulla, odvetniki,

ABB Ltd s sedežem v Zürichu (Švica), ki jo zastopajo J. Lawrence, solicitor, skupaj s H. Bergmannom in A. Huttenlauchom, odvetnikoma,

intervenientke na prvi stopnji,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh (poročevalec), sodnika, C. Toader, sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodni tajnik: M. Aleksejev, administrator,

* Jezik postopka: nemščina.

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. junija 2013,
po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 3. oktobra 2013
izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Evropska komisija s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 22. maja 2012 v zadevi EnBW Energie Baden-Württemberg proti Komisiji (T-344/08, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to sodišče razglasilo ničnost Odločbe Komisije SG.E.3/MV/psi D(2008) 4931 z dne 16. junija 2008, s katero je bila zavrnjena prošnja družbe EnBW Energie Baden-Württemberg AG (v nadaljevanju: EnBW) za dostop do spisa postopka COMP/F/38.899 – Plinsko izolirane stikalne naprave (v nadaljevanju: sporna odločba).

Pravni okvir

- 2 Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) določa načela, pogoje in omejitve pravice dostopa do dokumentov teh institucij.
- 3 Člen 4 te uredbe, naslovljen „Izjeme“, določa:

„[...]“

2. Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo:

- poslovnih interesov fizičnih ali pravnih oseb, vključno z intelektualno lastnino,
- sodnih postopkov in pravnih nasvetov,
- namena inšpekcij, preiskav in revizij,

razen če ne prevlada javni interes za razkritje.

3. Dostop do dokumenta, ki ga je institucija pripravila ali prejela za notranjo rabo in se nanaša na zadevo, o kateri institucija ni odločala, se zavrne, če bi razkritje resno oslabilo postopek odločanja institucije, razen če ne prevlada javni interes za razkritje.

Dostop do dokumenta, ki vsebuje mnenja za notranjo rabo kot del razprav in predhodnih posvetovanj v zadevni instituciji, se zavrne tudi po sprejetju odločitve, če bi razkritje resno oslabilo postopek odločanja institucije, razen če ne prevlada javni interes za razkritje.

[...]

6. Če velja katera od izjem le za nekatere dele zahtevanega dokumenta, se drugi deli dokumenta objavijo [razkrijejo].

7. Izjeme, določene v odstavkih od 1 do 3, veljajo le za obdobje, ko je varstvo utemeljeno z vsebino dokumenta. Izjeme lahko veljajo za največ 30 let. Pri dokumentih, za katere veljajo izjeme glede zasebnosti ali poslovnih interesov, ter pri dokumentih občutljive narave lahko, če je potrebno, izjeme veljajo tudi po tem obdobju.“

4 Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [81 ES in 82 ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205) v členih od 17 do 22 opredeljuje pooblastila Komisije za preiskavo. Ta pooblastila med drugim zajemajo zahteve po informacijah (člen 18) in preglede zadevnih podjetij (člen 20) ali drugih prostorov (člen 21).

5 Člen 27 te uredbe, naslovljen „Zaslišanje strank, pritožnikov in drugih“, v odstavku 2 določa:

„Pravica do obrambe strank se v postopkih v celoti spoštuje. Strankam je zagotovljena pravica do vpogleda v spis Komisije, ob upoštevanju pravnega interesa podjetij za varstvo poslovnih skrivnosti. Pravica do vpogleda v spis se ne razširi na zaupne informacije in interno dokumentacijo Komisije ali organov, pristojnih za konkurenco v državah članicah. Zlasti se pravica do vpogleda ne razširi na korespondenco med Komisijo in organi, pristojnimi za konkurenco v državah članicah, ali med njimi, vključno z dokumenti, ki so sestavljeni v skladu s členoma 11 in 14. Nič v tem odstavku ne preprečuje Komisiji, da razkrije in uporabi informacije, ki so potrebne za dokazovanje kršitve.“

6 Člen 28 navedene uredbe, naslovljen „Poslovna skrivnost“, določa:

„1. Brez poseganja v člena 12 in 15 se informacije, ki so zbrane v skladu s členi 17 do 22, uporabljajo samo za namen, za katerega so bile pridobljene.

2. Brez poseganja v izmenjavo in uporabo informacij, predvidenih v členih 11, 12, 14, 15 in 27, Komisija in organi, pristojni za konkurenco v državah članicah, uslužbenci in druge osebe, ki delajo pod nadzorom teh organov, pa tudi uradniki in javni uslužbenci drugih organov držav članic ne razkrivajo informacij, ki jih pridobivajo ali izmenjujejo med seboj v skladu s to uredbo, in informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti. Ta obveznost velja tudi za vse predstavnike in izvedence držav članic, ki se udeležujejo zasedanj Svetovalnega odbora v skladu s členom 14.“

7 Uredba Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma [81 ES in 82 ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81) v členu 6, naslovljenem „Sodelovanje pritožnikov v postopku“, določa:

„1. Kadar Komisija izda ugotovitve o možnih kršitvah, ki se nanašajo na zadevo, v zvezi s katero je prejela pritožbo, pritožniku pošlje kopijo nezaupne verzije ugotovitve o možnih kršitvah in določi rok, v katerem pritožnik lahko pisno sporoči svoje mnenje.

[...]“.

8 Člen 8 te uredbe, naslovljen „Dostop do informacij“, določa:

„1. Če Komisija obvesti pritožnika o nameravani zavrnitvi pritožbe v skladu s členom 7(1), pritožnik lahko zahteva dostop do dokumentacije, na kateri temelji začasna presoja Komisije. Vendar pa pritožnik v ta namen ne bi smel imeti dostopa do poslovnih skrivnosti ali drugih zaupnih informacij, ki so last drugih strank v postopku.

2. Dokumentacijo, do katere ima pritožnik dostop v okviru postopka, ki ga Komisija vodi v skladu s členoma [81 ES in 82 ES], lahko pritožnik uporabi samo v sodnih ali upravnih postopkih za uporabo teh določb Pogodbe.“

9 Člen 15 navedene uredbe, naslovljen „Dostop do spisa in uporaba dokumentov“, določa:

„1. Komisija na zahtevo omogoči dostop do spisa strankam, na katere je naslovila ugotovitve o možnih kršitvah. Dostop se dovoli po priglasitvi [vročitvi] ugotovitve o možnih kršitvah.

2. Pravica do dostopa do spisa se ne nanaša na poslovne skrivnosti, druge zaupne podatke ali na interno dokumentacijo Komisije ali organov držav članic, ki so pristojni za konkurenco. Pravica do dostopa do spisa prav tako ne velja za korespondenco med Komisijo in organi držav članic, ki so pristojni za konkurenco ali med slednjimi, kadar je takšno dopisovanje vsebovano v spisu Komisije.

3. Nič v tej uredbi ne preprečuje Komisiji razkrivanja in uporabe informacij, ki so potrebne za dokazovanje kršitve člena [81 ES ali 82 ES].

4. Dokumentacija, pridobljena z dostopom do spisa v skladu s tem členom, se lahko uporablja samo v sodnih ali upravnih postopkih za uporabo členov [81 ES] in 82 ES].“

10 Člen 16 te uredbe, naslovljen „Označevanje in varovanje zaupnih podatkov“, v odstavku 1 določa:

„Komisija ne sme nikomur sporočati ali omogočati dostopa do informacij, vključno z dokumentacijo, če vsebujejo poslovne skrivnosti ali druge zaupne podatke.“

Dejansko stanje

11 Družba EnBW je podjetje za distribucijo energije, ki ocenjuje, da je oškodovano zaradi izvajanja omejevalnega sporazuma proizvajalcev plinsko izoliranih stikalnih naprav (v nadaljevanju: PIN), ki je bil sankcioniran z Odločbo Komisije C(2006) 6762 final z dne 24. januarja 2007 v zvezi s postopkom na podlagi člena [81 ES] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/F/38.899 – Plinsko izolirane stikalne naprave) (v nadaljevanju: Odločba PIN). Med temi proizvajalci sta družbi Siemens AG (v nadaljevanju: Siemens) in ABB Ltd (v nadaljevanju: ABB).

12 Komisija je v Odločbi PIN ugotovila, da je več podjetij kršilo člen 81(1) ES in člen 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 52, str. 3), in sicer z udeležbo pri omejevalnem sporazumu na trgu PIN, v okviru katerega so prikrojevala v zvezi z javnimi razpisi, določala cene in si razdeljevala projekte in trge PIN v Evropi. Komisija je zato podjetjem, ki so bila udeležena pri tem omejevalnem sporazumu, naložila globe v skupni višini 750 milijonov EUR.

13 EnBW je 9. novembra 2007 Komisijo na podlagi Uredbe št. 1049/2001 zaprosila za dostop do vseh dokumentov iz spisa v zvezi s postopkom, ki je privedel do sprejetja Odločbe PIN.

14 EnBW je po sestankih s Komisijo to prošnjo in potrdilno prošnjo z dne 10. decembra 2007 razglasila za brezpredmetni in 13. decembra 2007 vložila novo prošnjo za dostop do dokumentov v zvezi z zadevno zadevo. Tožeča stranka je v telefaksu z dne 11. januarja 2008 natančneje opredelila prošnjo, tako da je izključila tri kategorije dokumentov, in sicer vse dokumente, ki se nanašajo izključno na strukturo vpletenih podjetij, vse dokumente, ki so pomembni izključno za določitev naslovnika Odločbe PIN, in vse dokumente, ki so v celoti sestavljeni v japonskem jeziku.

15 Komisija je 16. junija 2008 to prošnjo zavrnila s sprejetjem sporne odločbe.

16 Komisija je v točki 2 te odločbe dokumente iz zadevnega spisa razvrstila v teh pet kategorij:

1. dokumenti, predloženi v okviru prijave za imuniteto ali zaradi prizanesljivosti, in sicer izjave zadevnih podjetij in vsi dokumenti, ki so jih ta podjetja predložila v okviru prijave za imuniteto ali zaradi prizanesljivosti (v nadaljevanju: kategorija 1);
2. zahteve po informacijah in odgovori strank na te zahteve (v nadaljevanju: kategorija 2);

3. dokumenti, pridobljeni s preiskovalnimi dejanji, in sicer dokumenti, ki so bili zaseženi v preiskavi prostorov zadevnih podjetij (v nadaljevanju: kategorija 3);
 4. obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah in odgovori strank (v nadaljevanju: kategorija 4);
 5. notranji dokumenti:
 - a) dokumenti v zvezi z dejstvi, in sicer, prvič, vsebinske opombe o sklepih, ki jih je treba izvesti iz zbranih dokazov, drugič, dopisovanja z drugimi organi za konkurenco in, tretjič, posvetovanja z drugimi službami Komisije, ki so sodelovale v zadevi (v nadaljevanju: kategorija 5a);
 - b) dokumenti v zvezi s postopkom, in sicer odredbe za preiskovalna dejanja, zapisnik o preiskovalnih dejanjih, poročila o preiskovalnih dejanjih, sezname dokumentov, pridobljenih s preiskovalnimi dejanji, listine v zvezi z vročitvijo nekaterih dokumentov in opombe k spisu (v nadaljevanju: kategorija 5b).
- 17 Komisija je v točki 3 sporne odločbe navedla, da vsaka od teh kategorij spada pod izjemo iz člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 in da dokumenti iz kategorije 5a poleg tega spadajo pod izjemo iz člena 4(3) te uredbe.
- 18 V točki 4 sporne odločbe je Komisija pojasnila, da spadajo dokumenti iz kategorij od 1 do 4 pod izjemo iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 19 Komisija je v točki 5 navedene odločbe navedla, da ne more odkriti nikakršnega indika o obstoju prevladujočega javnega interesa za dostop do zaprosenih dokumentov v smislu člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001.
- 20 Nazadnje je Komisija v točki 6 te odločbe zavrnitev delnega vpogleda v zadevni spis obrazložila s tem, da vsi dokumenti v tem spisu v celoti spadajo pod izjeme iz Uredbe št. 1049/2001.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 21 Družba EnBW je s tožbo, ki jo je 25. avgusta 2008 vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, predlagala razglasitev ničnosti sporne odločbe. Kraljevina Švedska je intervenirala v podporo tej tožbi, Komisijo pa sta podprli družbi Siemens in ABB.
- 22 Družba EnBW je v utemeljitev tožbe navedla štiri tožbene razloge. Prvi razlog se je nanašal na kršitev člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 ter člena 4(3), drugi pododstavek, te uredbe, četrti pa na očitno napako pri presoji obsega prošnje za dostop.
- 23 Splošno sodišče je na prvem mestu v točkah od 32 do 37 izpodbijane sodbe preučilo četrti razlog. Splošno sodišče je temu ugodilo, ker naj bi Komisija storila očitno napako pri presoji, ko je prošnjo družbe EnBW za dostop do dokumentov razlagala tako, da se ne nanaša na dokumente iz spisa, ki spadajo v kategorijo 5b. Zato je v točkah 37 in 171 izpodbijane sodbe presodilo, da je treba sporno odločbo razglasiti za nično v delu, v katerem je bil zavrnen dostop do teh dokumentov.
- 24 Na drugem mestu je Splošno sodišče preučilo prvi razlog. Uvodoma je v tem okviru preučilo, ali so bili pogoji, zahtevani za to, da bi Komisija v sporni odločbi lahko opustila tak konkreten in posamičen preizkus, v obravnavanem primeru izpolnjeni.

- 25 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točkah od 54 do 63 izpodbijane sodbe presodilo, da Komisija, ne da bi opravila konkretno analizo vsakega dokumenta, ni mogla domnevati, da za vse zaprosene dokumente očitno velja člen 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 26 Poleg tega je Splošno sodišče v točkah od 64 do 110 te sodbe presodilo, da je Komisija smela preučitev po kategorijah opraviti le glede dokumentov iz kategorije 3 za uporabo izjeme, ki se nanaša na varstvo namena preiskav iz člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001. Zato je Splošno sodišče v točkah 111 in 172 navedene sodbe presodilo, da je treba sporno odločbo razglasiti za nično v delu, v katerem je bil zavrnen dostop do dokumentov, ki spadajo v kategorije 1, 2, 4 in 5a.
- 27 Splošno sodišče je v nadaljevanju izpodbijane sodbe, potem ko je – glede dokumentov, ki v zadnjenavedene kategorije sicer spadajo zgolj dopolnilno – preučilo utemeljenost izjem od pravice do dostopa, na katere se je sklicevalo v sporni odločbi, ugodilo vsem trem delom prvega tožbenega razloga. Najprej je Splošno sodišče v točkah od 113 do 130 in 173 izpodbijane sodbe preučilo del tega razloga, ki se je nanašal na kršitev člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 v zvezi s preiskavami. Dalje je v točkah od 131 do 150 in 174 te sodbe preučilo del navedenega razloga, ki se je nanašal na kršitev člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001 v zvezi s poslovnimi interesi zadevnih podjetij. Nazadnje je v točkah od 151 do 170 in 175 navedene sodbe preučilo del tega razloga, ki se je nanašal na kršitev člena 4(3), drugi pododstavek, navedene uredbe v zvezi z mnenji v smislu te določbe.
- 28 V teh okoliščinah je Splošno sodišče, ne da bi preučilo ostale navedene razloge, sporno odločbo v celoti razglasilo za nično.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

- 29 S sklepom predsednika Sodišča z dne 19. februarja 2013 so bili predlogi za intervencijo družb HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a. G., LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a. G., VHV Allgemeine Versicherung AG in Württembergische Gemeinde-Versicherung a. G. v podporo predlogom družbe EnBW zavrneni zaradi neobstoja interesa prvonavedenih družb glede izida spora.
- 30 Komisija s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo v delu, v katerem je Splošno sodišče razglasilo ničnost sporne odločbe, razveljavi;
 - zavrne ničnostno tožbo, ki jo je družba EnBW vložila pri Splošnem sodišču, in dokončno odloči o vprašanjih, ki so predmet te pritožbe, in
 - družbi EnBW naloži plačilo stroškov, ki jih je Komisija priglasila na prvi stopnji in v tej pritožbi.
- 31 Družba EnBW Sodišču predlaga, naj zavrne pritožbo in Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 32 Družbi Siemens in ABB podpirata predloge Komisije. Kraljevina Švedska podpira predloga družbe EnBW.

Pritožba

- 33 Komisija v utemeljitev pritožbe navaja pet razlogov. Ti se nanašajo na, prvič, neupoštevanje potrebe po skladni razlagi Uredbe št. 1049/2001 zaradi zagotovitve polnega učinka določb, ki se nanašajo na druga pravna področja, drugič, napačno uporabo prava pri preučitvi obstoja splošne domneve, ki se uporablja za vse dokumente iz spisa v zvezi s postopkom na področju omejevalnih sporazumov, tretjič, kršitev člena 4(2), tretja alineja, te uredbe glede izjeme v zvezi z varstvom namena preiskav, četrtič, kršitev

člena 4(2), prva alineja, navedene uredbe glede izjeme v zvezi z varstvom poslovnih interesov, in petič, kršitev člena 4(3), drugi pododstavek, te uredbe glede izjeme v zvezi z varstvom postopka odločanja Komisije.

34 Te razloge je treba preučiti skupaj.

Trditve strank

Prvi pritožbeni razlog

- 35 Komisija, ki jo v tej točki podpirata družbi Siemens in ABB, navaja, da se v izpodbijani sodbi ni upoštevala potreba po skladni razlagi Uredbe št. 1049/2001 ter uredb št. 1/2003 in 773/2004 na področju omejevalnih sporazumov. Splošno sodišče naj bi podprlo le načelo stroge razlage izjem od pravice do dostopa in naj bi tako Uredbo št. 1049/2001 hierarhično postavilo nad navedeni uredbi.
- 36 Komisija poudarja, da je bistveno zavarovati njeno nalogo izvajanja prava o omejevalnih sporazumih in podjetja, vključena v postopek. Od varstva zaupnih informacij naj bi bilo mogoče odstopiti, le če je dostop do teh dokumentov utemeljen z višjim interesom, kot je spoštovanje pravice do obrambe, ki jo imajo zadevna podjetja. Širok dostop do spisa naj bi pomenil tveganje za obid ureditve dostopa do spisa, ki velja za zadeve, ki se nanašajo na omejevalne sporazume, in naj bi povzročal nevarnost, da podjetja omejijo svoje sodelovanje.
- 37 Po mnenju Komisije je napačna razlaga, ki jo je uporabilo Splošno sodišče, razvidna iz ugotovitev, s katerimi to sodišče poudarja, da je cilj Uredbe št. 1049/2001 zagotoviti čim širši dostop do dokumentov. To pojmovanje naj bi bilo napačno, ker bi bilo treba določbe te uredbe razlagati tako, da se zagotovi celovita uporaba različnih predpisov.
- 38 Družba EnBW, ki jo v tej točki podpira Kraljevina Švedska, navaja, da je Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da je treba izjeme od pravice do dostopa do dokumentov iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001 razlagati in uporabljati ozko. Komisija naj bi želela v to uredbo vnesti dodatno nenapisano merilo za izjemo. S tem naj bi skušala na podlagi Uredbe št. 1/2003 oblikovati umetno izjemo za vse dokumente v zvezi z njenimi preiskavami in tako vso svojo dejavnost s področja omejevalnih sporazumov izvzeti iz uporabe Uredbe št. 1049/2001.
- 39 Po mnenju družbe EnBW sodb z dne 28. junija 2013 v zadevah Komisija proti Éditions Odile Jacob (C-404/10 P) in Komisija proti Agrofert Holding (C-477/10 P) ni mogoče prenesti na obravnavano zadevo. Koncentracije naj namreč ne bi bile prepovedane. Postopek na podlagi Uredbe št. 1/2003 pa naj bi se vodil proti podjetjem, ki so kršila člena 81 ES in 82 ES. Prostovoljno posredovanje informacij Komisiji v okviru prijav zaradi prizanesljivosti naj bi se torej nanašalo le na to, da bi se zadevna podjetja izognila vzpostavitvi odgovornosti za kršitev prava Unije. Nobena določba prava Unije naj podjetja, ki je kršilo to pravo, ne bi zavezovala k prijavi tega ravnanja Komisiji in posredovanju informacij za dokaz storjene kršitve.
- 40 Družba EnBW meni, da razlaga, ki jo zagovarja Komisija, ni v skladu s členom 81 ES. Polni učinek te določbe naj bi bil namreč ogrožen, če nobena tretja oseba ne bi imela možnosti zahtevati povračila škode, ki bi ji nastala z ravnanjem, ki bi lahko omejevalo konkurenco. Z odškodninsko tožbo pa naj bi bilo mogoče uspeti, le če oškodovanec lahko dokaže naravo in obseg nastale škode.

Drugi pritožbeni razlog

- 41 Komisija, ki jo v tej točki podpirata družbi Siemens in ABB, navaja, da je Splošno sodišče napačno sklepalo na neobstoj splošne domneve, vezane na varstvo, ki mora biti načeloma zagotovljeno za vse dokumente iz spisa v zvezi s postopkom na področju omejevalnih sporazumov.
- 42 Po mnenju Komisije je Splošno sodišče v zvezi s tem napačno menilo, da ugotovitev Sodišča iz sodbe z dne 29. junija 2010 v zadevi Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, ZOdl., str. I-5885) ni mogoče prenesti na obravnavano zadevo, ker naj bi se dokumenti, ki so bili zaproseni v zadevi, ki je bila podlaga za to sodbo, nanašali na postopek, ki še ni bil končan. Ta okoliščina naj ne bi bila upoštevana pri opredelitvi področja varstva v smislu člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001. Pomembna naj bi bila le narava varovanih interesov. Poleg tega naj bi Sodišče medtem v zgoraj navedenih sodbah Komisija proti Éditions Odile Jacob in Komisija proti Agrofert Holding to splošno domnevo preneslo na področje nadzora koncentracij. Pravila glede dostopa do spisa na področju prava o omejevalnih sporazumih pa naj bi bila praktično enaka tistim, ki se uporabljajo na področju nadzora koncentracij.
- 43 Komisija ocenjuje, da je Splošno sodišče napačno menilo, da presoja od primera do primera, ki jo terjajo omejitve, ki veljajo za podjetja ali pritožnike, vpletene v postopek, izključuje obstoj splošne domneve. Tako na področju nadzora nad državnimi pomočmi kot na področju konkurenčnega prava naj namreč tretje osebe, ki niso povezane z zadevo, nikakor ne bi mogle uveljavljati pravice do dostopa do dokumentov iz spisa v zvezi s postopkom, ki se vodi na področju omejevalnih sporazumov.
- 44 Družba EnBW meni, da zgoraj navedene sodbe Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau ni mogoče prenesti na obravnavano zadevo. V zadevi, ki je bila podlaga za to sodbo, naj se namreč zadevni postopek glede državne pomoči še ni zaključil z dokončno odločbo Komisije, medtem ko je v obravnavani zadevi Komisija s sprejetjem odločbe o ugotovitvi kršitve izdala tako dokončno odločbo. Poleg tega naj se postopek glede državne pomoči ne bi vodil proti podjetju, temveč proti državi članici. Nazadnje, splošna domneva, na katero se je sklicevalo Sodišče, naj se za obravnavani primer ne bi uporabljala, tudi ker razvrstitev dokumentov v kategorije, kakršno je opravila Komisija, ni nikakor koristila pri sprejetju sporne odločbe.
- 45 Kraljevina Švedska poudarja, da mora Komisija, čeprav se opira na splošne domneve, v vsakem posameznem primeru vseeno preveriti, ali splošni preudarki, ki običajno veljajo za neko vrsto dokumentov, dejansko veljajo za dani dokument, za katerega razkritje se prosi. Za prosilca, ki sploh ne pozna vsebine zadevnih dokumentov, naj bi bilo namreč nemogoče dokazati, da razkritje dokumenta ne more ogroziti nekega legitimnega interesa.

Tretji pritožbeni razlog

- 46 Komisija, ki jo v tej točki podpirata družbi Siemens in ABB, navaja, da Splošno sodišče s tem, da ni upoštevalo, da namen preiskav ni le uspešno dokončanje vsakega postopka preiskave, temveč tudi učinkovito izvajanje konkurenčnega prava, ni spoštovalo področja varstva iz člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001. Splošno sodišče naj poleg tega ne bi upoštevalo, da je treba določbe glede izjem iz navedene uredbe razlagati glede na specialne določbe v zvezi z drugimi pravnimi področji.
- 47 Komisija navaja tudi, da Splošno sodišče ni upoštevalo, da mora biti za dokumente, predložene v okviru prijave zaradi prizanesljivosti, zagotovljeno posebno varstvo, in to celo zunaj meja vsakega postopka. Zlasti naj bi to, da se podjetja bojijo razkritja takih dokumentov javnosti, povzročilo, da so ta podjetja manj pripravljena sodelovati s Komisijo. Ne glede na to, koliko zasebne odškodninske tožbe prispevajo

k spoštovanju konkurenčnega prava, naj te ne bi mogle ne upravičiti ne nevtralizirati škode za javne interese. Morebitna koristnost takih tožb naj bi bila poleg tega odvisna od zmožnosti Komisije, da odkrije kršitve konkurenčnih pravil.

- 48 Podredno Komisija Splošnemu sodišču očita tudi, da ni upoštevalo potrebe po varstvu dokumentov, tudi ko je njena odločba postala dokončna. Namreč, če bi Splošno sodišče to odločbo razglasilo za nično zaradi kršitev postopka, bi Komisija lahko ponovno odprla postopek in dokončno odločila na podlagi spisa.
- 49 Družba EnBW najprej zatrjuje, da Komisija nima nobene diskrecijske pravice, da bi odločila, ali in v kolikšnem obsegu lahko prošnje za dostop do dokumentov, ki jih vložijo prosilci za prizanesljivost, ogrozijo polni učinek programa prizanesljivosti.
- 50 Dalje, družba EnBW navaja, da Komisija ni predložila nobenega dokaza, ki bi lahko podprl ali dokazal pomisleke, ki jih je navedla glede obstoja tveganja odvratanja od sodelovanja z njo. V resnici naj bi vsak prosilec za prizanesljivost v trenutku, ko se je odločil vložiti prijavo zaradi prizanesljivosti, v svoj izračun vključil konkretno tveganje za izpostavljenost tožbi svojih žrtev zaradi lastne ovadbe. Ob upoštevanju absolutnega zneska glob, ki jih naloži Komisija, naj bi bila spodbuda za samoovadbo tako močna, da nanjo ne bi mogla znatno vplivati možnost, da žrtve dobijo dostop do spisa.
- 51 Nazadnje, družba EnBW trdi, da razglasitev ničnosti odločbe o naložitvi globe zaradi kršitve člena 81 ES običajno ne bi vodila v nov postopek, saj lahko sodišče Unije znesek naložene globe odpravi, zniža ali zviša.

Četrty pritožbeni razlog

- 52 Komisija, ki jo v tej točki podpirata družbi Siemens in ABB, navaja, da je Splošno sodišče napačno presodilo, da ni pravno zadostno dokazala, v kolikšnem obsegu bi lahko dostop do zaprosenih dokumentov posegel v poslovne interese podjetij, ki so bila udeležena pri omejevalnem sporazumu. Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo, da sta določba glede izjeme v zvezi s poslovnimi interesi in tista v zvezi z varstvom namena preiskav tesno povezani, tako da se splošna domneva enako uporablja za člen 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 53 Po mnenju Komisije je treba pojem poslovnega interesa razumeti ob upoštevanju specialnih določb prava o omejevalnih sporazumih, torej širše, kot ga je razumelo Splošno sodišče. V zvezi s tem naj bi bilo treba upoštevati, da posredovani dokumenti vsebujejo informacije o poslovnih dejavnostih zadevnih podjetij, do katerih ta v tej obliki ne bi dovolila dostopa zunaj postopka s področja omejevalnih sporazumov. Prav tako naj bi bilo treba upoštevati, da bi dostop do dokumentov na podlagi Uredbe št. 1049/2001 celo tretjim osebam, ki niso vpletene v omejevalni sporazum, omogočal vpogled v dokumente, do katerih nobeno podjetje, vpleteno v ta omejevalni sporazum, ni imelo dostopa v okviru upravnega postopka.
- 54 Komisija tudi meni, da je Splošno sodišče storilo napako, ko je zahtevalo konkretno preučitev, da bi se ugotovilo, v kolikšnem obsegu so bile zadevne informacije še zaupne. To, da ji podjetja morajo posredovati morebiti občutljive poslovne informacije, naj bi zadoščalo.
- 55 Družba EnBW navaja, da podjetja, ki želijo uporabiti program prizanesljivosti, prostovoljno posredujejo obremenilne občutljive informacije. V tem okviru naj bi Splošno sodišče pravilno presodilo, da interesov zadevnih strank, da ne pride do razkritja, ni mogoče opredeliti za poslovne interese v pravem pomenu besede, ker je namen podjetij izogniti se temu, da bi se pred nacionalnimi sodišči vložile odškodninske tožbe.

Peti pritožbeni razlog

- 56 Komisija, ki jo v tej točki podpirata družbi Siemens in ABB, navaja, da je Splošno sodišče storilo napako, ker ni upoštevalo, da se splošna domneva razteza na vse notranje dokumente iz spisa v zvezi s postopkom na področju omejevalnih sporazumov, in sicer neodvisno od opredelitve teh dokumentov kot „dokumentov, ki vsebujejo mnenja“ v smislu člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001.
- 57 Komisija prav zato trdi, da celo če bi priznala, da je storila napako pri razlagi prošnje, ki ji je bila predložena, ta ugotovitev ne more utemeljiti ničnosti sporne odločbe v zvezi s tem. Dokumenti, ki spadajo v kategorijo 5b, naj bi bili notranji dokumenti, ki so v skladu s specialnimi pravili s področja dostopa do spisa izključeni iz dostopa do spisa, tako da bi bila zavrnitev dostopa družbi EnBW upravičena, tudi če bi bili zajeti v tej prošnji. Zato naj bi morale Splošno sodišče četrti tožbeni razlog, naveden pred njim, zavreči kot brezpredmeten.
- 58 Komisija podredno trdi, da Splošno sodišče ni izkazalo, v kolikšnem obsegu naj bi bila njena presoja v zvezi z uporabo člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001, napačna. Splošno sodišče naj bi prav tako napačno menilo, da Komisija ni pravno zadostno dokazala, v kolikšni meri dokumenti iz kategorije 5a vsebujejo „mnenja“. Nazadnje naj bi Splošno sodišče napačno ocenilo, da razkritje zadevnih dokumentov ne bi resno oslabilo postopka odločanja.
- 59 Družba EnBW navaja, da razlogovanja iz zgoraj navedene sodbe Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau ni mogoče prenesti na obravnavano zadevo. S splošno domnevo, na katero se sklicuje v tej sodbi, naj bi se namreč predpostavljalo, da Komisija dokaže, da so pogoji za uporabo izjeme, določene z Uredbo št. 1049/2001, izpolnjeni za posamezno kategorijo dokumentov. V obravnavani zadevi pa naj vsebinski pogoji, določeni v členu 4(3), drugi pododstavek, te uredbe, ne bi bili izpolnjeni. Sporna odločba naj poleg tega sploh ne bi navajala razlogov za to, da vsi notranji dokumenti iz zadevnega spisa vsebujejo mnenja. Nazadnje, Komisija naj ne bi predložila nobenega dokaza za to, da bi razkritje zadevnih dokumentov resno oslabilo postopek odločanja te institucije, glede na to, da gre za odločbo, sprejeto pred več kot petimi leti.

Presoja Sodišča

- 60 Komisija s svojimi pritožbenimi razlogi Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je ob neupoštevanju določb uredb št. 1/2003 in 773/2004, ki se nanašajo na dostop do dokumentov iz spisa v postopku izvajanja člena 81 ES, izključilo, da bi Komisija lahko štela – ne da bi opravila konkretno in posamično analizo vsakega dokumenta iz takega spisa – da za vse te dokumente velja splošna domneva, da navedeni dokumenti spadajo pod izjeme od pravice do dostopa, določene v členu 4(2), prva in tretja alinea, Uredbe št. 1049/2001 in členu 4(3), drugi pododstavek, te uredbe, ki se v bistvu nanašajo na varstvo poslovnih interesov, namena preiskave oziroma postopka odločanja Komisije.
- 61 Uvodoma je treba spomniti, da imajo v skladu s členom 255(1) in (2) ES vsi državljani Unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic pravico dostopa do dokumentov institucij Evropske unije ob upoštevanju načel in pogojev, ki se določijo v skladu s postopkom iz člena 251 ES. Cilj Uredbe št. 1049/2001 je javnosti podeliti pravico čim širšega dostopa do dokumentov institucij. Iz te uredbe, zlasti iz njenega člena 4, ki določa ureditev izjem v zvezi s tem, je prav tako razvidno, da tudi za to pravico do dostopa veljajo nekatere omejitve na podlagi javnega ali zasebnega interesa (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Technische Glaswerk Ilmenau, točka 51, sodbo z dne 21. septembra 2010 v združenih zadevah Švedska in drugi proti API in Komisiji, C-514/07 P, C-528/07 P in C-532/07 P, ZOdl., str. I-8533, točki 69 in 70; zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 111, in Komisija proti Agrofert Holding, točka 53, ter sodbo z dne 14. novembra 2013 v zadevi LPN in Finska proti Komisiji, C-514/11, točka 40).

- 62 V skladu z izjemami, ki jih navaja Komisija, in sicer tistimi iz člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 in člena 4(3), drugi pododstavek, te uredbe, institucije – razen če ne prevlada javni interes za razkritje zadevnega dokumenta – zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi njegovo razkritje ogrozilo varstvo poslovnih interesov fizičnih ali pravnih oseb in varstvo namena inšpekcij, preiskav in revizij oziroma kadar dokument vsebuje mnenja za notranjo rabo kot del razprav in predhodnih posvetovanj v zadevni instituciji, če bi razkritje resno oslabilo postopek odločanja institucije.
- 63 Iz tega izhaja, da ureditev izjem iz člena 4 temelji na tehtanju interesov, ki so si v danih okoliščinah nasprotni, in sicer na eni strani interesov, ki so razkritju zadevnih dokumentov naklonjeni, in na drugi tistih, ki bi jih to razkritje ogrozilo. Odločitev o prošnji za dostop do dokumentov je odvisna od tega, kateremu interesu je v obravnavanem primeru treba dati prednost (zgoraj navedena sodba LPN in Finska proti Komisiji, točka 42).
- 64 V skladu z ustaljeno sodno prakso za utemeljitev zavrnitve dostopa do dokumenta, katerega razkritje se zaproša, načeloma ne zadošča, da ta dokument spada na področje, navedeno v členu 4(2) in (3) Uredbe št. 1049/2001. Zadevna institucija mora predložiti tudi pojasnila o tem, kako bi dostop do navedenega dokumenta lahko konkretno in dejansko škodoval interesu, ki je varovan z eno od izjem, določenih v tem členu (glej v tem smislu sodbo z dne 1. julija 2008 v združenih zadevah Švedska in Turčija proti Svetu, C-39/05 P in C-52/05 P, ZOdl., str. I-4723, točka 49, ter zgoraj navedene sodbe Komisija proti Technische Glaswerk Ilmenau, točka 53, Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 116, Komisija proti Agrofert Holding, točka 57, in LPN in Finska proti Komisiji, točka 44).
- 65 Vendar je Sodišče priznalo, da se lahko zadevna institucija Unije v zvezi s tem opre na splošne domneve, ki veljajo za določeno vrsto dokumentov, saj lahko podobne splošne ugotovitve veljajo za prošnje za razkritje, ki se nanašajo na dokumente iste vrste (glej zlasti zgoraj navedene sodbe Švedska in Turčija proti Svetu, točka 50, Komisija proti Technische Glaswerk Ilmenau, točka 54, Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 116, in Komisija proti Agrofert Holding, točka 57, sodbo z dne 17. oktobra 2013 v zadevi Svet proti Access Info Europe, C-280/11 P, točka 72, in zgoraj navedeno sodbo LPN in Finska proti Komisiji, točka 45).
- 66 Tako je Sodišče že potrdilo obstoj takih splošnih domnev v štirih primerih, in sicer glede dokumentov iz upravnega spisa v zvezi s postopkom nadzora državnih pomoči (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točka 61), dokumentov, izmenjanih med Komisijo in strankami, ki priglašajo koncentracijo, ali tretjimi v okviru postopka nadzora koncentracij podjetij (glej zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 123, in Komisija proti Agrofert Holding, točka 64), vlog, ki jih institucija vloži v okviru sodnega postopka (glej zgoraj navedeno sodbo Švedska in drugi proti API in Komisiji, točka 94), in dokumentov v zvezi s postopkom zaradi neizpolnitve obveznosti, ki je v fazi predhodnega postopka (glej zgoraj navedeno sodbo LPN in Finska proti Komisiji, točka 65).
- 67 Za vse te zadeve je bilo značilno, da se zadevna prošnja za dostop ni nanašala samo na en dokument, ampak na vse (glej zgoraj navedeno sodbo LPN in Finska proti Komisiji, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 68 V takih okoliščinah priznavanje splošne domneve, v skladu s katero bi razkritje dokumentov določene vrste načeloma oslabilo varstvo enega od interesov, naštetih v členu 4 Uredbe št. 1049/2001, zadevni instituciji omogoča, da obravnava vseobsegajočo prošnjo in nanjo ustrezno odgovori (glej zgoraj navedeno sodbo LPN in Finska proti Komisiji, točka 48).
- 69 V obravnavani zadevi gre za tovrsten položaj. Kot je namreč razvidno iz točk 13 in 14 te sodbe, je družba EnBW zaprosila za dostop do vseh dokumentov, opredeljenih na splošno, iz spisa v zvezi s postopkom, ki je privedel do sprejetja Odločbe PIN.

70 Poleg tega v obravnavani zadevi ni sporno, da je Splošno sodišče na datum, ko je družba EnBW Komisijo zaprosila za dostop do vseh dokumentov iz spisa te institucije v zvezi s tem postopkom, že tekel postopek s tožbami za razglasitev ničnosti Odločbe PIN in da je, kot je to sodišče poudarilo v točki 118 izpodbijane sodbe, še vedno tekel v trenutku sprejetja sporne odločbe.

71 Glede na te uvodne preudarke je treba preučiti, ali je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi pri razlagi in uporabi izjem od pravice do dostopa do dokumentov, določenih v členu 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 in člena 4(3), drugi pododstavek, te uredbe, napačno uporabilo pravo, ko je izključilo obstoj splošne domneve, kakršna je opisana v točkah 65 in 66 te sodbe, kar zadeva prošnjo za dostop vseh dokumentov iz zadevnega spisa v zvezi s postopkom izvajanja člena 81 ES.

Izjeme od pravice do dostopa do dokumentov, določene v členu 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001

– Izpodbijana sodba

72 Splošno sodišče je, potem ko je med drugim v točki 41 izpodbijane sodbe navedlo, da je treba izjeme od pravice do dostopa, določene v členu 4 Uredbe št. 1049/2001, ker odstopajo od načela čim širšega dostopa javnosti do dokumentov, razlagati in uporabljati ozko, v točkah 62 in 172 navedene sodbe sklenilo, da Komisija ne more, ne da bi opravila konkretno in posamično analizo vsakega dokumenta, domnevati, da so vsi dokumenti, ki jih je zaprosila družba EnBW, zajeti z izjemo, določeno v členu 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, ki se nanaša na varstvo preiskav.

73 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 56 izpodbijane sodbe ocenilo, da se v obravnavanem primeru ni mogoče opreti na razlogovanje, ki je analogno razlogovanju, uporabljenemu v zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, v kateri je bilo glede prošnje za vpogled v spis postopka na področju državnih pomoči razsojeno, da lahko splošna domneva, da za vse zaprosene dokumente velja izjema, izhaja zlasti iz Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88 ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

74 Prvič, Splošno sodišče je v točki 57 izpodbijane sodbe menilo, da se ureditev vpogleda v spis v določeni vrsti postopka, naj bo to na področju državnih pomoči ali področju omejevalnih sporazumov, uporablja le med zadevnim postopkom, ne da bi bilo treba upoštevati morebitno poznejšo razglasitev ničnosti od sodišč Unije, kar naj bi izključevalo njeno uporabo v tej zadevi, saj je bil postopek z Odločbo PIN končan.

75 Iz tega razloga je Splošno sodišče – ob tem, da je v točkah 78, 92, 109 in 172 te sodbe priznalo, da Komisija lahko dokumente iz spisa, ki spadajo v kategorijo 3, torej tiste, ki so bili pridobljeni med preiskavo, glede na člen 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 načeloma preuči po kategorijah – v točkah od 113 do 130 in 173 navedene sodbe izključilo, da bi se navedena izjema v obravnavanem primeru uporabila za vse dokumente iz zadevnega spisa.

76 Drugič, Splošno sodišče je v točkah od 58 do 62 izpodbijane sodbe ugotovilo, da iz uredb št. 1/2003 in 773/2004 ne izhaja nobena splošna domneva za zavrnitev dostopa do dokumentov, ker ti uredbi pravico podjetij, na katera se nanaša postopek izvajanja člena 81 ES, in vlagateljev pritožb, do vpogleda v nekatere dokumente iz spisa Komisije pogojujeta z nekaterimi omejitvami, ki jih je treba presoјati od primera do primera.

77 Poleg tega je iz točk od 131 do 150 in 174 navedene sodbe razvidno, da je Splošno sodišče izključilo uporabo takšne domneve glede dokumentov, zajetih z izjemo iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001, ki se nanaša na varstvo poslovnih interesov. Kot je razvidno iz točk 142 in 149 iste sodbe, je Splošno sodišče Komisiji v bistvu očitalo, da se je kljub starosti večine poslovno občutljivih

informacij iz spisa omejila na splošne presoje, ki so vključevale vse dokumente iz tega spisa, ki spadajo v kategorije od 1 do 4, ne da bi opravila konkreten in posamičen preizkus teh dokumentov, ki bi dokazal, kako bi njihovo razkritje oslabilo varstvo poslovnih interesov zadevnih oseb.

– Obstoj splošne domneve za zavrnitev dostopa do zadevnih dokumentov

- 78 V obravnavani zadevi ni sporno, kot je razvidno iz točk 115 in 136 izpodbijane sodbe, da se dokumenti iz spisa v zvezi z zadevnim postopkom izvajanja člena 81 ES nanašajo na preiskavo v smislu člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 in da lahko vsebujejo občutljive poslovne informacije v smislu člena 4(2), prva alineja, te uredbe.
- 79 Glede na namen postopka izvajanja člena 81 ES, v okviru katerega je treba preveriti, ali je omejevalni sporazum med podjetji združljiv s skupnim trgom, lahko namreč Komisija v okviru takega postopka zbira občutljive poslovne informacije predvsem v zvezi s poslovnimi strategijami, ki jih uporabljajo udeležena podjetja, zneski njihovih prodaj, njihovimi tržnimi deleži ali njihovimi poslovnimi odnosi, tako da lahko dostop do dokumentov takega postopka oslabi varstvo poslovnih interesov navedenih podjetij. Zato sta izjemi v zvezi z varstvom poslovnih interesov in varstvom namena preiskav v takem postopku tesno povezani (glej po analogiji zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 115, in Komisija proti Agrofert Holding, točka 56).
- 80 Sodišče pa je – ko je priznalo obstoj splošne domneve, navedene v točkah 65 in 66 te sodbe, glede prošenj za dostop do dokumentov iz spisa v zvezi s postopkom nadzora državnih pomoči ali spisa v zvezi s postopkom nadzora koncentracij – že razsodilo, da je Komisija upravičeno domnevala, da razkritje teh dokumentov načeloma slabi varstvo poslovnih interesov podjetij, vključenih v te postopke, in varstvo namena preiskav v zvezi s takimi postopki v smislu člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 (glej zgoraj navedene sodbe Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točka 61, Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 123, in Komisija proti Agrofert Holding, točka 64).
- 81 V nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točki 57 izpodbijane sodbe, se analogna splošna domneva uporabi glede prošnje za dostop vseh dokumentov iz spisa v zvezi s postopkom izvajanja člena 81 ES.
- 82 Cilj Uredbe št. 1049/2001, kot je bilo poudarjeno v točki 61 te sodbe in kot je Splošno sodišče navedlo med drugim v točki 41 izpodbijane sodbe, je javnosti podeliti pravico čim širšega dostopa do dokumentov zadevnih institucij.
- 83 Kljub temu pa se izjem od pravice do dostopa do dokumentov, ki so določene zlasti v členu 4 te uredbe, v primerih, ko dokumenti, na katere se prošnja za dostop nanaša, kot v tej zadevi spadajo na posebno področje prava Unije – v obravnavanem primeru gre za postopek izvajanja člena 81 ES – ne sme razlagati brez upoštevanja specialnih pravil, ki urejajo dostop do teh dokumentov in ki so v tem primeru določena z uredbama št. 1/2003 in 773/2004. Namreč, ti uredbi na zadevnem področju sledita drugačnim ciljem od tistih, ki jim sledi Uredba št. 1049/2001, saj je njun cilj zagotovitev spoštovanja pravice do obrambe zadevnih strank in skrbno obravnavanje pritožb ob hkratnem zagotavljanju spoštovanja poklicne tajnosti v postopkih izvajanja člena 81 ES, ne pa v največji meri olajšati izvrševanje pravice do dostopa do dokumentov in spodbujati dobre upravne prakse ob zagotavljanju čim večje preglednosti postopka odločanja javnih organov in podatkov, na katerih temeljijo njihove odločbe (glej po analogiji zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 109, in Komisija proti Agrofert Holding, točka 51).

- 84 Ker te uredbe ne vsebujejo določb, ki bi izrecno določale, da ena uredba prevlada nad drugo, je treba zagotoviti, da bo uporaba vsake izmed omenjenih uredb združljiva z uporabo druge in bo omogočala njihovo dosledno uporabo (glej po analogiji sodbo z dne 29. junija 2010 v zadevi Komisija proti Bavarian Lager, C-28/08 P, ZOdl., str. I-6055, točka 56, ter zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 110, in Komisija proti Agrofert Holding, točka 52).
- 85 Vendar, prvič, v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 61 te sodbe, za to pravico do dostopa, čeprav je cilj Uredbe št. 1049/2001 javnosti podeliti pravico čim širšega dostopa do dokumentov institucij, veljajo nekatere omejitve na podlagi javnega ali zasebnega interesa.
- 86 Drugič, člena 27(2) in 28 Uredbe št. 1/2003 in členi 6, 8, 15 in 16 Uredbe št. 773/2004 restriktivno urejajo uporabo dokumentov iz spisa v zvezi s postopkom izvajanja člena 81 ES, in sicer z omejitvijo dostopa do spisa na „zadevne stranke“ in „pritožnike“, katerih pritožbo namerava Komisija zavrniti, kot izjema pa se ne razkrijejo poslovne skrivnosti in drugi zaupni podatki podjetij ter interni dokumenti Komisije in organov držav članic, ki so pristojni za konkurenco, in če se dokumenti, do katerih je bil dostop odobren, uporabijo samo v sodnih ali upravnih postopkih za uporabo člena 81 ES.
- 87 Iz tega izhaja, da ne le da stranke postopka izvajanja člena 81 ES nimajo pravice do neomejenega dostopa do dokumentov iz spisa Komisije, temveč tudi da tretje osebe, z izjemo pritožnikov, v okviru takega postopka nimajo pravice do dostopa do dokumentov iz spisa Komisije (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točka 58).
- 88 Te preudarke je treba upoštevati za namene razlage člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 in člena 4(3), drugi pododstavek, te uredbe. Namreč, če bi lahko druge osebe od tistih, ki imajo pravico do dostopa do spisa na podlagi uredb št. 1/2003 in 773/2004, ali tistih, ki tako pravico načeloma imajo, pa je niso izkoristile ali jim je bila ta pravica zavrnjena, pridobile dostop do dokumentov na podlagi Uredbe št. 1049/2001, bi bila ureditev dostopa do spisa, uvedena z uredbama št. 1/2003 in 773/2004, ogrožena (glej po analogiji zgoraj navedene sodbe Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točka 58, Švedska in drugi proti API in Komisiji, točka 100, Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 122, Komisija proti Agrofert Holding, točka 63, in LPN in Finska proti Komisiji, točka 58).
- 89 Seveda se pravica do vpogleda v spis v okviru postopka izvajanja člena 81 ES in pravica do dostopa do dokumentov na podlagi Uredbe št. 1049/2001 pravno razlikujeta. Kljub temu pa s funkcionalnega vidika privedeta do primerljivega položaja. Dostop do spisa namreč ne glede na pravno podlago za njegovo odobritev omogoča, da se pridobijo vse pripombe in dokumenti, ki so jih Komisiji predložila zadevna podjetja in tretje stranke (glej po analogiji zgoraj navedene sodbe Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točka 59, Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 120, in Komisija proti Agrofert Holding, točka 61).
- 90 V teh okoliščinah bi lahko splošen dostop na podlagi Uredbe št. 1049/2001 do dokumentov iz spisa v zvezi s postopkom izvajanja člena 81 ES ogrozil ravnovesje, ki ga je zakonodajalec Unije v uredbah št. 1/2003 in 773/2004 želel zagotoviti med, prvič, obveznostjo zadevnih podjetij, da Komisiji posredujejo poslovne informacije, ki so morda občutljive, da bo lahko ugotovila obstoj omejevalnega sporazuma in presojala njegovo združljivost z navedenim členom, in drugič, jamstvom okrepljenega varstva informacij, ki so bile posredovane Komisiji, iz naslova poklicne tajnosti in poslovne skrivnosti (glej po analogiji zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 121, in Komisija proti Agrofert Holding, točka 62).

- 91 V zvezi s tem je treba poudariti, da v skladu s sodno prakso Sodišča upravna dejavnost Komisije ne zahteva tako širokega dostopa do dokumentov, kot ga zahteva zakonodajna dejavnost institucije Unije (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točka 60, in Švedska in drugi proti API in Komisiji, točka 77, ter sodbo z dne 21. julija 2011 v zadevi Švedska proti MyTravel in Komisiji, C-506/08 P, ZOdl., str. I-6237, točka 87).
- 92 Iz tega sledi, da lahko v zvezi s postopki izvajanja člena 81 ES splošna domneva, kot je navedena v točkah 65, 66 in 80 te sodbe, izhaja iz določb uredb št. 1/2003 in 773/2004, ki posebej urejajo pravico do dostopa do dokumentov iz spisa Komisije v zvezi s temi postopki (glej po analogiji zgoraj navedene sodbe Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točke od 55 do 57, Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 117, in Komisija proti Agrofert Holding, točka 58).
- 93 Glede na navedeno bi bilo treba šteti, da lahko Komisija za namene uporabe izjem iz člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 upravičeno domneva – ne da bi opravila konkreten in posamičen preizkus vsakega dokumenta iz spisa v zvezi s postopkom izvajanja člena 81 ES – da bi razkritje teh dokumentov načeloma oslabilo varstvo poslovnih interesov podjetij, ki so vključena v ta postopek, in varstvo namena preiskav v zvezi s tem postopkom (glej po analogiji zgoraj navedene sodbe Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točka 61, Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 123, Komisija proti Agrofert Holding, točka 64, in LPN in Finska proti Komisiji, točka 64).
- 94 Iz tega sledi, da je v obravnavanem primeru Splošno sodišče, ki je v točkah od 59 do 61 izpodbijane sodbe pravilno ugotovilo, da uredbi št. 1/2003 in 773/2004 za pravico do dostopa do dokumentov iz spisa v zvezi s postopkom izvajanja člena 81 ES določata restriktivne pogoje in da ne določata pravice do dostopa do spisa v korist tretjih oseb, ki niso pritožniki, napačno uporabilo pravo, ko je v točkah 61, 62, 142 in 149 navedene sodbe odločilo, da Komisija ne more domnevati, da za vse zadevne dokumente veljajo izjeme iz člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 95 V nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče odločilo v točki 61 izpodbijane sodbe, v zvezi s tem ni upoštevno, da same omejitve pravice do dostopa, določene z uredbama št. 1/2003 in 773/2004, zahtevajo obravnavo od primera do primera. Odločilno pa je, kot je Sodišče že razsodilo, da ti uredbi določata stroga pravila o ravnanju s podatki, ki so bili pridobljeni ali ugotovljeni v okviru postopka izvajanja člena 81 ES (zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 118, in Komisija proti Agrofert Holding, točka 59).
- 96 Vsekakor je treba ugotoviti, da navedeni uredbi v zvezi s prošnjo za dostop do dokumentov – za kakršno gre v tej zadevi – ki jo je vložila tretja oseba, ki nima statusa pritožnika, ne določata nobene pravice do dostopa, tako da je takšna presoja od primera do primera vsekakor izključena.
- 97 V nasprotju s tem, kar je trdila družba EnBW, je v zvezi s tem prav tako neupoštevno, da so Komisiji nekatere dokumente zadevne stranke predložile prostovoljno, da bi dosegle imuniteto pred globami ali znižanje zneska glob, ki se naložijo, saj ni sporno, da je dostop do takih dokumentov – ne glede na to, ali je njihovo posredovanje tej instituciji prisilno ali prostovoljno – strogo urejen z uredbama št. 1/2003 in 773/2004.
- 98 V teh okoliščinah je Splošno sodišče, ki je v točki 118 izpodbijane sodbe ugotovilo, da so ob sprejetju sporne odločbe potekali postopki s tožbami zoper Odločbo PIN, napačno uporabilo pravo, ko je v točki 122 te sodbe razsodilo, da razkritje zaprosenih dokumentov ni moglo oslabiliti varstva preiskav v zvezi z zadevnim postopkom izvajanja člena 81 ES.
- 99 Namreč, v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točki 119 izpodbijane sodbe, za postopek izvajanja člena 81 ES ni mogoče šteti, da se konča s sprejetjem dokončne odločbe Komisije, ne glede na morebitno poznejšo razglasitev ničnosti te odločbe od sodišč Unije. V skladu s členom 233 ES lahko namreč razglasitev ničnosti take odločbe privede do tega, da Komisija nadaljuje svoje dejavnosti zaradi sprejetja morebitne nove odločbe glede uporabe člena 81 ES – kar je poleg tega v obravnavani zadevi

veljalo za dve zadevni stranki, kot je Komisija navedla na obravnavi – in s tem do tega, da ta institucija ponovno uporabi elemente iz spisa v zvezi z odločbo, katere ničnost je bila razglašena, ali da ta spis ob izvajanju pooblastil, ki so ji podeljena z Uredbo št. 1/2003, dopolni z drugimi elementi. Zato je preiskave v zvezi s postopkom izvajanja člena 81 ES mogoče šteti za končane, le če je odločba, ki jo Komisija sprejme v okviru tega postopka, pravnomočna.

– Možnost ovrženja splošne domneve za zavrnitev dostopa do zadevnih dokumentov

- 100 Kljub temu je treba poudariti, da zgoraj navedena splošna domneva ne izključuje možnosti, da se dokaže, da za dokument, katerega razkritje se zaproša, ta domneva ne velja ali da prevlada javni interes za razkritje tega dokumenta v skladu s členom 4(2) Uredbe št. 1049/2001 (zgoraj navedene sodbe Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točka 62, Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 126, Komisija proti Agrofert Holding, točka 68, in LPN in Finska proti Komisiji, točka 66).
- 101 Nasprotno pa zahteve, da se preveri, ali se zadevna splošna domneva dejansko uporablja, ni mogoče razlagati tako, da bi morala Komisija posamično preučiti vsak dokument, ki se zahteva v posamezni zadevi. S takšno zahtevo bi se tej splošni domnevi odvzel polni učinek, in sicer omogočenje Komisiji, da na vseobsegajočo zahtevo za dostop tudi odgovori vseobsegajoče (zgoraj navedena sodba LPN in Finska proti Komisiji, točka 68).
- 102 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da iz izpodbijane sodbe ni razviden noben element, ki bi lahko ovrgel navedeno domnevo.
- 103 Res je, da je iz te sodbe, zlasti iz njene točke 1, implicitno razvidno, da je družba EnBW, ko je vložila prošnjo za dostop do zadevnih dokumentov, kazala namen zahtevati povrnitev škode, ki naj bi ji nastala zaradi omejevalnega sporazuma, ki je bil predmet Odločbe PIN.
- 104 Kot je Splošno sodišče pravilno poudarilo v točki 128 izpodbijane sodbe, pa ima vsaka oseba pravico zahtevati povrnitev škode, ki bi ji jo povzročila kršitev člena 81 ES. Takšna pravica namreč krepi delovanje pravil Unije o konkurenci, s čimer prispeva k ohranjanju učinkovite konkurence v Uniji (glej v tem smislu sodbe z dne 20. septembra 2001 v zadevi Courage in Crehan, C-453/99, Recueil, str. I-6297, točki 26 in 27; z dne 13. julija 2006 v združenih zadevah Manfredi in drugi, od C-295/04 do C-298/04, ZOdl., str. I-6619, točka 91; z dne 14. junija 2011 v zadevi Pfeiderer, C-360/09, ZOdl., str. I-5161, točka 28, in z dne 6. junija 2013 v zadevi Donau Chemie in drugi, C-536/11, točka 23).
- 105 Vendar tako posplošene ugotovitve ne morejo prevladati nad razlogi, ki upravičujejo zavrnitev razkritja zadevnih dokumentov (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Švedska in drugi proti API in Komisiji, točka 158).
- 106 Namreč, za zagotovitev učinkovitega varstva pravice do odškodnine, ki jo ima vložnik prošnje, ni nujno, da je vsak dokument v zvezi s postopkom izvajanja člena 81 ES posredovan takemu vložniku prošnje zgolj zato, ker ta namerava vložiti odškodninsko tožbo, saj je malo verjetno, da bi odškodninska tožba morala temeljiti na vseh elementih v spisu v zvezi s tem postopkom (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Donau Chemie in drugi, točka 33).
- 107 Vsakdo, ki želi doseči povrnitev škode, ki mu je nastala zaradi kršitve člena 81 ES, mora dokazati potrebo po vpogledu v ta ali oni dokument iz spisa Komisije, da lahko ta od primera do primera tehta interese, ki upravičujejo posredovanje takih dokumentov, in njihovo varstvo, ob upoštevanju vseh upoštevnihih okoliščin primera (glej po analogiji zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Bavarian Lager, točki 77 in 78, in Donau Chemie in drugi, točki 30 in 34).

- 108 Če take potrebe ni, interes, ki ga ima za povrnitev škode, ki mu je nastala zaradi kršitve člena 81 ES, ne more biti prevladujoč javni interes v smislu člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001 (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Agrofert Holding, točka 86).
- 109 Iz zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi, zlasti v točkah od 56 do 63, od 118 do 122 ter 172 in 174 te sodbe, napačno uporabilo pravo, ker je presodilo – ker ni bilo nobenega elementa, s katerim bi bilo mogoče ovreči domnevo, navedeno v točkah 92 in 93 te sodbe – da bi morala Komisija opraviti konkreten in posamičen preizkus vseh dokumentov iz zadevnega spisa v zvezi s postopkom izvajanja člena 81 ES, ki ni bil končan, da bi preverila, ali bi razkritje takega dokumenta glede na njegovo specifično vsebino oslabilo varstvo poslovnih interesov in namena preiskave v smislu člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- Izjema od pravice do dostopa do dokumentov, določena v členu 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001
- 110 Prvič, kar zadeva dokumente, ki spadajo v kategorijo 5a, iz spisa v zvezi z zadevnim postopkom izvajanja člena 81 ES, je treba spomniti, da je Splošno sodišče v točkah od 151 do 170 in 175 izpodbijane sodbe presodilo, da Komisija ni mogla šteti, da lahko dostop do teh dokumentov resno oslabi postopek njenega odločanja v smislu člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001.
- 111 Na eni strani je Splošno sodišče, ki je v točki 160 te sodbe menilo, da je glede na pojasnila, ki mu jih je predložila Komisija, verjetno, da številni dokumenti, ki spadajo v to kategorijo, vsebujejo mnenja v smislu te določbe, v točkah 159 in 161 navedene sodbe odločilo, da Komisija v sporni odločbi ni pravno zadostno dokazala, da vsi ti dokumenti vsebujejo takšna mnenja.
- 112 Na drugi strani je Splošno sodišče v točki 162 izpodbijane sodbe poudarilo, da bi Komisija morala dokazati, da bi dostop do teh dokumentov lahko konkretno in dejansko oslabil postopek njenega odločanja. Splošno sodišče pa je v točki 166 te sodbe ugotovilo, da je Komisija le splošno in abstraktno obrazložila, ne da bi upoštevala vsebino navedenih dokumentov, da bi dostop do teh dokumentov resno oslabil postopek njenega odločanja.
- 113 V obravnavani zadevi ni sporno, da so – kot je bilo ugotovljeno že v točki 70 te sodbe – tako ob vložitvi prošnje za dostop do zadevnih dokumentov kot ob sprejetju sporne odločbe pri Splošnem sodišču potekali postopki s tožbami za razglasitev ničnosti Odločbe PIN.
- 114 V teh okoliščinah je treba ugotoviti – ker bi Komisija, kot je bilo navedeno že v točki 99 te sodbe, glede na izid teh sodnih postopkov morda morala nadaljevati z dejavnostmi, potrebnimi za morebitno izdajo nove odločbe v zvezi z uporabo člena 81 ES – je treba ugotoviti, da obstaja splošna domneva, da bi to, da bi se navedeni instituciji naložila obveznost, da razkrije mnenja v smislu člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001, med tem ko ti postopki tečejo, resno oslabilo postopek odločanja te institucije (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 130).
- 115 Posledično Splošno sodišče, ker je ugotovilo, da je glede na pojasnila, ki mu jih je predložila Komisija, „verjetno“, da številni dokumenti iz zadevnega spisa spadajo v kategorijo 5a, Komisiji ni moglo očitati, ne da bi pri tem napačno uporabilo pravo, da ni konkretno dokazala, kako bi lahko za te dokumente veljala izjema iz člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001.
- 116 Prav zaradi splošne domneve, navedene v točki 114 te sodbe, Komisiji namreč v svoji odločbi ni treba dokazati, da vsak zadevni dokument vsebuje mnenje v smislu te določbe. Ker je Komisija v obravnavanem primeru pred Splošnim sodiščem navedla, zakaj so zadevni dokumenti takšne vrste, in ker je to sodišče menilo, da je verjetno, da so številni izmed teh dokumentov takšni, bi morale

Splošno sodišče iz tega sklepati, da za te dokumente velja splošna domneva, tako da Komisiji ni bilo treba konkretno in posamično dokazati, da bi dostop do teh dokumentov resno ogrozil postopek njenega odločanja.

- 117 Kljub temu je treba spomniti, da zgoraj navedena splošna domneva v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 100 te sodbe, ne izključuje možnosti, da se dokaže, da za dokument, katerega razkritje se zaproša, ta domneva ne velja ali da prevlada javni interes za razkritje tega dokumenta v skladu s členom 4(3) Uredbe št. 1049/2001.
- 118 Treba pa je ugotoviti, da iz izpodbijane sodbe ni razviden noben element, ki bi lahko ovrgel to domnevo.
- 119 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da je Splošno sodišče v točkah od 159 do 166 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ko je menilo, da bi Komisija zaradi neobstoja elementov, ki bi lahko navedeno domnevo ovrgli, morala opraviti konkreten in posamičen preizkus vsakega dokumenta, ki spada v kategorijo 5a, iz zadevnega spisa v zvezi s postopkom izvajanja člena 81 ES, ki ni bil končan, da bi preverila, ali bi razkritje takega dokumenta glede na njegovo specifično vsebino oslabilo varstvo mnenj v smislu člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001.
- 120 Drugič, kar zadeva dokumente iz kategorije 5b, je treba spomniti, da je Splošno sodišče v točkah od 32 do 37 in 171 izpodbijane sodbe presodilo, da je Komisija, ker je štela, da ti dokumenti niso zajeti s prošnjo za dostop do dokumentov, ki jo je predložila družba EnBW, storila očitno napako pri presoji. Splošno sodišče je na tej podlagi odločilo, da je treba sporno odločbo razglasiti za nično v delu, v katerem je bil družbi EnBW zavrnil dostop do dokumentov iz te kategorije.
- 121 V zvezi s tem je treba ugotoviti, ker je Splošno sodišče v okviru neodvisne presoje dejstev, ki se s to pritožbo ne izpodbija, ugotovilo, da je Komisija napačno menila, da dokumenti iz kategorije 5b iz zadevnega spisa niso zajeti s to prošnjo za dostop, da je to sodišče lahko zakonito štelo, da je Komisija v zvezi s tem storila očitno napako pri presoji.
- 122 Kljub temu pa Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar je razsodilo v točkah 37 in 171 izpodbijane sodbe, iz tega ni moglo sklepati, da je Komisija s sporno odločbo zavrnila dostop do takih dokumentov. Ker je Splošno sodišče ugotovilo, da so omenjeni dokumenti zajeti z navedeno prošnjo za dostop, bi iz tega lahko le sklepalo, da je treba to odločbo razglasiti za nično v delu, v katerem Komisija v njej ni odločila o tem delu prošnje.
- 123 Iz teh preudarkov izhaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je v točkah 37 in 171 izpodbijane sodbe odločilo, da je treba sporno odločbo razglasiti za nično v delu, v katerem je Komisija zavrnila dostop do dokumentov iz zadevnega spisa, ki spadajo v kategorijo 5b.
- 124 Glede na vse navedene ugotovitve je treba tej pritožbi ugoditi in zato izpodbijano sodbo v celoti razveljaviti.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 125 V skladu z drugim stavkom prvega odstavka člena 61 Statuta Sodišča Evropske unije lahko to ob razveljavitvi izpodbijane sodbe, če stanje postopka to dovoljuje, samo dokončno odloči o zadevi. To velja za ta primer.
- 126 Družba EnBW je v podporo tožbi navedla štiri razloge, ki se nanašajo na, prvič, kršitev člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 in člena 4(3), drugi pododstavek, te uredbe, ki se nanašata na varstvo poslovnih interesov, namena preiskave in mnenj za interno uporabo, drugič, kršitev člena 4(2), zadnji stavek, navedene uredbe, ki se nanaša na obstoj prevladujočega javnega interesa, ki upravičuje

razkritje zaprošenih dokumentov, tretjič, kršitev člena 4(6) te uredbe, ki se nanaša na delni dostop do dokumentov, in četrtič, očitno napako pri presoji obsega prošnje za dostop do dokumentov. Poleg tega je Kraljevina Švedska navedla razlog, ki se nanaša na to, da ni bil opravljen konkreten in posamičen preizkus zadevnih dokumentov.

- 127 V zvezi z zadnjim, prvim in drugim tožbenim razlogom je iz točk od 60 do 124 te sodbe razvidno, da je Komisija v obravnavanem primeru na podlagi člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 in člena 4(3), drugi pododstavek, te uredbe lahko zavrnila dostop do vseh dokumentov iz spisa v zvezi z zadevnim postopkom izvajanja člena 81 ES, ne da bi predhodno opravila konkreten in posamičen preizkus teh dokumentov.
- 128 Ker v tožbi ni argumentov, ki bi lahko ovrgli splošne domneve, navedene v točkah 92, 93 in 114 te sodbe, družba EnBW ne more trditi, da bi morala Komisija opraviti konkreten in posamičen preizkus spornih dokumentov.
- 129 Prvič, družba EnBW v tožbi pred Splošnim sodiščem ni nikakor skušala dokazati, da za nekatere posamezne dokumente, katerih razkritje se je zaprosalo, ta domneva ni veljala, temveč je v bistvu Komisiji zgolj očitala, da je dostop do vseh dokumentov iz njenega spisa zavrnila na podlagi splošnih in abstraktnih preudarkov ter domnev, ta očitek pa oprla na to, da bi ji Komisija, zato ker je cilj Uredbe št. 1049/2001 zagotoviti čim večji učinek pravice do dostopa do dokumentov institucij, morala omogočiti tak dostop, razen če ne bi dokazala, zakaj konkretno nekateri posamični dokumenti spadajo pod izjeme, določene v členu 4(2) in (3) te uredbe.
- 130 Drugič, družba EnBW tudi ni dokazala obstoja prevladujočega javnega interesa, ki bi upravičeval razkritje teh dokumentov na podlagi člena 4(2) in (3) Uredbe št. 1049/2001.
- 131 Družba EnBW je sicer navedla, da namerava pred nacionalnimi sodišči vložiti tožbo za povrnitev škode, ki naj bi ji nastala zaradi omejevalnega sporazuma, ki je bil predmet postopka izvajanja člena 81 ES, ki je privedel do sprejetja Odločbe PIN.
- 132 Vendar pa družba EnBW ni nikakor dokazala, zakaj bi bil v ta namen potreben dostop do vseh dokumentov v zvezi z zadevnim postopkom, tako da bi prevladal interes za razkritje teh dokumentov v skladu s členom 4(2) in (3) Uredbe št. 1049/2001. Konkretno, družba EnBW je zgolj trdila, da je „absolutno odvisna“ od dostopa do dokumentov iz zadevnega spisa, ne da bi dokazala, da bi ji dostop do teh dokumentov omogočil razpolagati z dokazi, s katerimi bi lahko utemeljila svojo odškodninsko tožbo, ker teh dokazov nikakor drugače ne more pridobiti (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Donau Chemie in drugi, točki 32 in 44).
- 133 Zato je treba prva dva tožbena razloga, ki ju je navedla družba EnBW, in razlog, ki ga je navedla Kraljevina Švedska, zavrniti kot neutemeljene.
- 134 V zvezi s tretjim razlogom, ki ga je navedla družba EnBW, je treba poudariti, da iz splošnih domnev, navedenih v točkah 92, 93 in 114 te sodbe, izhaja, da za dokumente, na katere se te domneve nanašajo, ne velja obveznost razkritja njihove vsebine v celoti ali v delu (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Éditions Odile Jacob, točka 133).
- 135 Iz tega sledi, da je Komisija v sporni odločbi zavrnitev delnega dostopa družbi EnBW do spisa pravilno obrazložila s tem, da vsi dokumenti v tem spisu v celoti spadajo pod izjeme, določene v Uredbi št. 1049/2001.
- 136 Zato je treba tretji tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

- 137 V zvezi s četrtem tožbenim razlogom, ki ga je navedla družba EnBW, je iz točk od 120 do 122 te sodbe razvidno, da je treba temu razlogu ugoditi in zato sporno odločbo razglasiti za nično v delu, v katerem je Komisija opustila odločanje o prošnji družbe EnBW za dostop do dokumentov iz spisa, ki spadajo v kategorijo 5b.
- 138 Kot je razvidno iz točk od 127 do 136 te sodbe, je treba tožbo, ki jo je pri Splošnem sodišču vložila družba EnBW, v preostalem zavrniti.

Stroški

- 139 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če je pritožba utemeljena in če Sodišče samo dokončno odloči v sporu, odloči tudi o stroških. Člen 138 navedenega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporabi na podlagi njegovega člena 184(1), v odstavku 3 določa, da če vsaka stranka uspe samo deloma, nosi vsaka svoje stroške. Vendar lahko Sodišče, če se zdi to glede na okoliščine v zadevi upravičeno, odloči, da ena stranka poleg svojih stroškov nosi tudi del stroškov druge stranke.
- 140 Člen 140(1) Poslovnika določa, da države članice, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške. V skladu z odstavkom 3 tega člena 140 lahko Sodišče intervenientu, ki ni eden od subjektov iz prvih dveh odstavkov navedenega člena, naloži, da nosi svoje stroške.
- 141 Ker je bilo pritožbi Komisije ugodeno in ker je bilo tožbi družbe EnBW pred Splošnim sodiščem delno ugodeno, je treba odločiti, da vsaka stranka nosi svoje stroške, priglašene tako na prvi stopnji kot v okviru te pritožbe.
- 142 Kraljevina Švedska ter družbi Siemens in ABB nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. **Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 22. maja 2012 v zadevi EnBW Energie Baden-Württemberg proti Komisiji (T-344/08) se razveljavi.**
2. **Odločba Komisije SG.E.3/MV/psi D(2008) 4931 z dne 16. junija 2008, s katero je bila zavrnjena prošnja družbe EnBW Energie Baden-Württemberg AG za dostop do spisa postopka COMP/F/38.899 – Plinsko izolirane stikalne naprave, se razglasi za nično v delu, v katerem je Evropska komisija opustila odločanje o prošnji družbe EnBW Energie Baden-Württemberg AG za dostop do dokumentov iz spisa, ki spadajo v kategorijo 5b.**
3. **Tožba družbe EnBW Energie Baden-Württemberg AG pred Splošnim sodiščem v zadevi T-344/08 se v preostalem zavrne.**
4. **Evropska komisija in družba EnBW Energie Baden-Württemberg AG nosita svoje stroške.**
5. **Kraljevina Švedska ter družbi Siemens AG in ABB Ltd nosijo svoje stroške.**

Podpisi